

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर बाह्र

Jeff Pippenger

2025-12-17

संख्या बाह्रौं

मेरो इच्छा योएलको भविष्यसूचक साक्ष्यलाई यसरी प्रस्तुत गर्ने हो कि पेन्टेकोस्टमा पत्रुसले भनेका र गरेका कुराहरूमा योएलको साक्ष्य चित्र सकियोस्। पेन्टेकोस्टमा पत्रुसले के गरिरहेका थिए र के भनिरहेका थिए भन्ने विषयमा बाइबल स्पष्ट छ भन्ने कुरामा म निश्चित छु, तर जब उनले पेन्टेकोस्टको सन्देशलाई योएलको पुस्तकको परिपूर्तिका शब्दहरूमा व्यक्त गरे, तब पछिल्लो वर्षाको इतिहासमा पत्रुसले भविष्यसूचक रूपमा कुन कुराको प्रतिरूप प्रस्तुत गरिरहेका थिए भन्ने कुरा बुझ्न म खोज्दै छु।

पत्रुस परमेश्वरका बाँकी रहेका जनहरूको एउटा प्रतीक हुन्, र यो केवल पेन्टेकोस्टमा मात्र होइन, तर मत्ती १६ मा कैसरिया फिलिप्पीमा पनि चित्रित गरिएको छ। कैसरिया फिलिप्पी दानिएल ११ का पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्म अवस्थित छ—तीन पदहरू जसले एउटा युद्ध प्रस्तुत गर्छन्, जसको पहिलो पूर्ति त्यस ऐतिहासिक अवधिमा भयो जब कैसरिया फिलिप्पीलाई पानियम भनिन्थ्यो। पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्म पद सोह्रभन्दा अघि आउँछन्, र पद सोह्रले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था पहिचान गर्दछ। पद दसले सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनलाई पहिचान गर्दछ। दानिएल ११ का पद दसदेखि सोह्रसम्मले सन् १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यो अवधि सोही अध्यायको पद चालीसको “लुकेको इतिहास” हो।

BOLDFACE मा लुकेको इतिहास

१७९८

अनि अन्तको समयमा दक्षिणका राजा उसमाथि धावा बोल्नेछ:

१९८९

तर उसका छोराहरू उत्तेजित हुनेछन्, र तिनीहरूले महान् सेनाहरूको भीड जम्मा गर्नेछन्; अनि उत्तरका राजा रथहरू, घोडचढीहरू र धेरै जहाजहरू सहित आँधीझैँ उसमाथि आउनेछ; र त्यो देशहरूभित्र प्रवेश गर्नेछ, र बाढीझैँ उम्लेर पारि जानेछ। अनि एक जना निश्चय नै आउनेछ, र उम्लेर पारि जानेछ, र बीचबाट हुँदै अघि बढ्नेछ; त्यसपछि त्यो फर्कनेछ, र आफ्नै गढसम्म पनि उत्तेजित हुनेछ।

२०१४ राफियाको युद्ध

दक्षिणको राजा क्रोधले उद्वेलित हुनेछ, र ऊ निस्केर त्यससँग, अर्थात् उत्तरको राजासँग, युद्ध गर्नेछ; अनि उसले ठूलो भीड खडा गर्नेछ; तर त्यो भीड उसको हातमा सुम्पिइनेछ। अनि जब उसले त्यो भीड हटाइसकेको हुनेछ, तब उसको हृदय अहंकारले उचालिनेछ; र उसले असंख्य मानिसहरूलाई ढाल्नेछ; तर त्यसबाट ऊ बलियो हुने छैन।

पानियमको युद्ध (कैसरिया फिलिप्पी)

किनकि उत्तरतर्फका राजा फर्कनेछ, र उसले अघिल्लोपटकभन्दा अझ ठूलो भीड उठाउनेछ; अनि केही वर्षपछि ऊ निश्चय नै ठूलो सेना र प्रशस्त धनसम्पत्तिसहित आउनेछ।

र ती समयमा धेरै जना दक्षिणका राजाको विरोधमा उठ्नेछन्; अनि तिम्बा प्रजाका डाकूहरू पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उचाल्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्।

तब उत्तरतर्फका राजा आउनेछन्, र घेराबन्दीको टीला उठाउनेछन्, अनि अत्यन्त सुदृढ किल्लेबन्दी भएका शहरहरू कब्जा गर्नेछन्; र दक्षिणतर्फका सेनाहरूले प्रतिरोध गर्न सक्नेछैनन्, न त उनका चुनिएका जनहरूले, न त प्रतिरोध गर्न कुनै शक्ति नै रहनेछ।

अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था कानून

तर जो उसमाथि आक्रमण गरेर आउनेछ, त्यसले आफ्नै इच्छाअनुसार कार्य गर्नेछ, र “कोही पनि” उसको सामु ठहरिन सक्नेछैन; अनि “उभिनेछ” त्यो महिमामय देशमा, जुन उसको हातद्वारा विनष्ट हुनेछ। ऊ महिमामय देशमा पनि प्रवेश गर्नेछ, र धेरै देशहरू परास्त हुनेछन्; तर यीचाहिँ उसको हातबाट उम्कनेछन्, अर्थात् एदोम, मोआब, र अम्मोनका सन्तानहरूमध्ये प्रमुखहरू। उसले देशहरूमाथि पनि आफ्नो हात पसारनेछ; र मिश्रदेश पनि उम्कनेछैन। दानिएल 11:40, 10-16, 41, 42.

जब पत्रुस भविष्यवाणीगत रूपमा कैसरिया फिलिप्पी (पानियम) मा हुन्छन्, र पेन्तेकोस्त पछिल्लो वर्षाको समय हो, तब यसले उनलाई पद चालीसको ‘लुकेको इतिहास’ मा अवस्थित गराउँछ। म अध्याय एघारको पद एघारमा प्रतिनिर्दिष्ट वर्तमान युकेनी युद्ध र पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्मको पानियमको आउँदै गरेको युद्ध, जसले तेस्रो विश्वयुद्धतर्फ डोर्‍याउँछ, यी 1989 र आइतबारको व्यवस्थाबीचका बाह्य घटनाहरू हुन्, तिनलाई सम्बोधन गर्ने अभिप्राय राख्दछु; तर हामी वर्तमानमा तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासलाई 22 अक्टोबर 1844 देखि 1863 मा एक वैधानिक मण्डलीको गठनसम्म पहिचान गर्दछौं।

यो रेखाले 9/11 (1844) मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनदेखि आइतबारको व्यवस्थासम्म (1863) को चित्रण गर्दछ। स्वतन्त्रताको घोषणा गर्दै जारी गरिएको Emancipation Proclamation द्वारा आइतबारको व्यवस्था प्रतीकरूपमा पूर्वचित्रित गरिएको थियो; यसरी त्यसले त्यही आइतबारको व्यवस्थालाई पनि पूर्वचित्रित गर्दछ, जहाँ स्वतन्त्रता हटाइन्छ। पहिलो Republican राष्ट्रपतिद्वारा घोषणा गरिएको स्वतन्त्रता—अन्तिम Republican राष्ट्रपतिद्वारा हटाइने स्वतन्त्रताको प्रतीक हो—जो भविष्यवाणीअनुसार आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एक तानाशाह बन्न नियत गरिएको छ।

“जब हाम्रो राष्ट्रले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था बनाउनका लागि आफ्नो शासनको सिद्धान्तहरूलाई यसरी त्याग्नेछ, तब प्रोटेस्टेन्टवादले यस कार्यमा पोपवादसँग हातेमालो गर्नेछ; यो त्यसभन्दा अन्य केही हुने छैन, बरु त्यस अत्याचारलाई जीवन दिनु हुनेछ, जसले पुनः सक्रिय निरङ्कुशतामा उफ्रेर फर्कने अवसरको लामो समयदेखि उत्कटतापूर्वक प्रतीक्षा गरिरहेको छ।” Testimonies, volume 5, 711.

७४२ ईसा पूर्व त्यो अल्फा इतिहास थियो जसले यशैया ७:८ का समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू आरम्भ गर्‍यो, र जसले १८६३ मा ओमेगा परिपूर्तिसम्म पुग्यो। ७४२ मा, दक्षिणी राज्य यहूदाका राजा आहाज उत्तरी राज्य बनाउने उत्तरका दस गोत्रहरूका विरुद्ध गृहयुद्धमा प्रवेश गर्दै थिए। ७४२ ईसा पूर्वको इतिहास यहूदामा चित्रित गरिएको थियो, जुन धर्मशास्त्रको शाब्दिक महिमामय देश थियो, जहाँ शाब्दिक यहूदीहरू बसोबास गर्थे, र उक्त अंशमा दुष्ट र मूर्ख राजा आहाजद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो—यसरी १८६३ को ओमेगा इतिहासको प्रतिरूप बनेको थियो। १८६३ को ओमेगा इतिहास बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य, अर्थात् पृथ्वीको पशुका रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले शासन गर्ने अवधिभित्र पूरा हुन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिका आत्मिक महिमामय देश हो, जो प्रोटेस्टेन्ट ख्रीष्टियन धर्मावलम्बीहरूबाट बनेको छ, जो बाइबलीय अर्थमा आत्मिक यहूदीहरू हुन्। ७४२ ईसा पूर्वको अल्फा इतिहासमा उत्तर र दक्षिणबीचको गृहयुद्धले १८६३ को ओमेगा इतिहासमा उत्तर र दक्षिणबीचको गृहयुद्धलाई चित्रित गर्‍यो। यी दुई साक्षीहरूले मिलेर आइतबारको व्यवस्थातर्फ अग्रसर हुने बाह्य इतिहासलाई चित्रित गर्छन्, जहाँ आत्मिक महिमामय देश फेरि एकपटक दुई वर्गमा विभाजित हुनेछ।

इ.पू. ७४२ मा, उत्तरी शक्तिले इस्राएलका दस उत्तरी गोत्रहरू र सिरियाबीचको एक गठबन्धनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, यसरी बाह्य शक्तिसँगको एक गठबन्धनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दै, जसको परिपूर्ति त्यस बेला भयो जब गृहयुद्धमा दासत्व-समर्थक पोपसत्ताको समर्थन दासत्व-समर्थक दक्षिणी राज्यहरूलाई दिइयो। इ.पू. ७४२ मा सिरियाको बाह्य सहयोगी, र गृहयुद्धमा पोपसत्ताको बाह्य सहयोगीले, MAGA-वादको विरुद्धमा विश्व-वैश्वीकरणवादीहरू र वैश्वीकरणवादी डेमोक्रेसीहरूबीचको युद्धरत गठबन्धनलाई चिन्हित गर्दछ—त्यो युद्ध, जो २०१५ मा चौथो तथा सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति उद्दा आरम्भ भयो, र त्यसो गर्दा उनले दानिएल अध्याय ११, पद २ अनुसार सम्पूर्ण ग्रेसियाको राज्यलाई उद्धेलित गरे। त्यो उद्धेलनले योएलको पुस्तकमा वर्णित अन्यजातिहरूको जागरणलाई चिन्हित गर्दछ। “ग्रेसिया” र “अन्यजातिहरू” ती अजिङ्गर-शक्तिका प्रतीकहरू हुन्, जसले पशु र झूटा अगमवक्तासँगको गठबन्धनमा संसारलाई आर्मागेडोनतर्फ लैजान्छ।

२०१५ मा अन्यजातिहरू योएलको यहोशापातको उपत्यकासम्बन्धी भविष्यवाणीपूर्ण बोलावटतर्फ जागृत गराइए, जसलाई उनले न्यायको उपत्यका पनि भने। २०१५ मा डोनाल्ड ट्रम्पले आफ्नो राष्ट्रपतीय उम्मेदवारी घोषणा गरे, यसरी ग्रेसियाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको वैश्वीकरणवादी साम्राज्यलाई उद्धेलित तुल्याए, र अन्यजातिहरूले आर्मागेडोनतर्फ आफ्नो मार्च आरम्भ गरे, अनि दानिएल ११ को एघारौँ पदको परिपूर्तिमा युकेनी युद्धको आरम्भ भएको केवल एक वर्षपछि मात्र।

ईसा पूर्व ७४२ र १८६३ का गृहयुद्धले आइतबारको व्यवस्थाको इतिहासलाई चिन्हित गर्दछ, जसले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको अन्त्यलाई सूचित गर्दछ। त्यो छैटौँ राज्य क्रान्तिकारी युद्धबाट आरम्भ भएको थियो, त्यसैले आइतबारको व्यवस्थामा छैटौँ राज्यको अन्त्यले गृहयुद्ध भइरहेकै समयमा क्रान्तिकारी युद्धको पुनरावृत्तिलाई पहिचान गराउँछ। गृहयुद्ध वा क्रान्तिकारी युद्धमध्ये कुनै एकको परिभाषा र नामकरण दृष्टिकोणमा आधारित हुन्छ। डेमोक्रेसीहरूले अहिले कानुनी उत्पीडन, अपचलन, छलकपट, अवैध आप्रवासन र प्रचारमार्फत जे गरिरहेका छन्, त्यसलाई उनीहरू रंग-क्रान्ति भन्छन्, तर तिनीहरूका वैश्वीकरणवादी चालहरूको विरोध गर्ने व्यक्तिहरूले ती नै गतिविधिहरूलाई ‘गृह’ अशान्तिको भड्कावाका रूपमा लिन्छन्। एन्टिफा अपराधी हो कि नायक?

दुईवटा ऐतिहासिक युद्धहरूले एउटै विभाजनकारी युद्धको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिको इतिहासमा घटित हुन्छ। पहिलो रिपब्लिकन राष्ट्रपतिको सन्दर्भमा जस्तै, यो युद्ध अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिद्वारा जितिनेछ, जसको प्रतिरूप पहिलो राष्ट्रपतिमा पनि देखाइएको थियो, जो क्रान्तिकारी युद्धका विजेता पनि थिए। डेमोक्रेसीहरूको अनुसार, MAGA क्रान्तिले वर्तमान ‘नागरिक अशान्ति’ उत्पन्न गरिरहेको छ। तपाईंको व्यक्तिगत राजनीतिक झुकावअनुसार, वर्तमान युद्ध या त क्रान्तिकारी युद्ध हो या गृहयुद्ध। भविष्यवाणीगत दृष्टिले यो दुवै हो।

१८६३ ले आइतबारको व्यवस्था जनाउँछ, र १८४४ ले पनि त्यही जनाउँछ, जब तेस्रो स्वर्गदूत आइतबारको व्यवस्थाको सन्देश लिएर आयो। १८४४ देखि १८६३ सम्मको अवधिले आरम्भदेखि अन्त्यसम्म आइतबारको व्यवस्थाको छाप बोकेको छ। १८४६ मा ह्वाइट दम्पतीको विवाह, सब्बाथको पालन, र हार्मेनबाट ह्वाइटमा नाम परिवर्तनले यो संकेत गर्‍यो कि २२ अक्टोबर १८४४ मा गरिएको विवाह परिपूर्ण भएको थियो, र त्यस परिपूर्तिले तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाको प्रक्रियाको आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो, जसरी मन्नाको तीन-स्तरीय सब्बाथ परीक्षाले लाल समुद्रको बप्तिस्मापछि आउने दस परीक्षाहरूको आरम्भलाई चिन्हित गरेको थियो।

मन्ना पहिलो परीक्षा थियो र कादेशको दशौँ परीक्षाको प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो, किनकि दुवैले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश र त्यसकारण आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“मरुभूमिमा तिनीहरूको दीर्घ प्रवासको क्रममा प्रत्येक हप्ता इस्राएलीहरूले एउटा त्रिविध चमत्कार देख्थे, जुन तिनीहरूको मनमा विश्रामदिनको पवित्रताको छाप पार्नका लागि नियोजित थियो: छैटौँ दिन मन्नाको दोब्बर परिमाण खस्दथ्यो, सातौँ दिन केही पनि खस्दैनथ्यो, र विश्रामदिनका लागि आवश्यक भाग मिठो र शुद्ध अवस्थामै सुरक्षित रहन्थ्यो; जबकि अन्य कुनै समयमा केही बाँकी राखिएको भए त्यो प्रयोगका लागि अयोग्य बन्थ्यो।” Patriarchs and Prophets, 296.

दश परीक्षाहरूमध्ये पहिलो “मन्ना”को परीक्षा थियो, जसले प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूको त्रिविध सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मन्नाको मामिलामा जस्तै, ती स्वर्गदूतहरूले हप्ताको पहिलो दिनमा गरिने उपासनाविरुद्धको त्रिविध चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। मन्नाको त्रिविध आश्चर्यकर्म “तिनीहरूको मनमा सब्बाथको पवित्रताको छाप पार्नका लागि अभिप्रेरित” गरिएको थियो, जुन निस्सन्देह तेस्रो स्वर्गदूतको उद्देश्य हो। मन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका तीन आश्चर्यकर्महरूमध्ये पहिलोमा स्वर्गीय रोटीलाई “खाने” कुरा समावेश थियो, र “खाने” उत्तरवर्षाको अवधिको अल्फा प्रतीक हो। दोस्रो आश्चर्यकर्मले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ प्रेरणाले बाबेलका दुई पतनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिलाई चिह्नित गर्न शब्द र वाक्यांशहरूलाई “दोब्बर” पार्दछ, किनकि “बाबेल पतन भयो, पतन भयो।” दोस्रो आश्चर्यकर्म छैटौँ दिनमा मन्नाको परिमाण “दोब्बर” हुनु थियो। तेस्रो आश्चर्यकर्म सातौँ-दिनको सब्बाथको रोटीको संरक्षण थियो।

तीन स्वर्गदूतहरूको प्रतिरूपको रूपमा मन्ना पहिलो स्वर्गदूत हो, र त्यसकारण त्यसमा सम्पूर्ण कथन समाविष्ट हुनैपर्छ, जुन प्रकाशको पुस्तक अध्याय चौधमा ती तीनै स्वर्गदूतहरूको कथन हो। पहिलो स्वर्गदूत ती तीनै स्वर्गदूतका सन्देशहरूको एक प्रयाक्टल हो। प्रयाक्टल एक जटिल ज्यामितीय आकार हो, जसलाई भागहरूमा विभाजित गर्न सकिन्छ, र ती प्रत्येक भाग सम्पूर्ण आकारकै घटाइएको प्रतिलिपि हुन्छ। यस गुणलाई आत्म-सादृश्यता भनिन्छ। प्रयाक्टलहरूमा प्रायः तपाईंले जति धेरै नजिकबाट हेर्नुहुन्छ, उति नै सूक्ष्म विवरण पाइन्छ। प्रयाक्टलहरू गणित, जीवविज्ञान, भौतिकशास्त्र, भूविज्ञान, रसायनशास्त्र, खगोलशास्त्र, अभियांत्रिकी तथा ज्ञानका अन्य धेरै क्षेत्रहरूमा पाइन्छन्।

प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्यायमा रहेका तीन स्वर्गदूतहरूको “तीन-चरणीय संरचना” पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा प्रस्तुत गरिएको छ; यसरी पहिलो स्वर्गदूत तीन स्वर्गदूतहरूको एउटा “प्रयाक्टल” बन्छ। दानियलको पुस्तकका पहिलो तीन अध्यायहरूले क्रमशः पहिलो, दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र दानियल अध्याय १ मा पनि त्यही “तीन-चरणीय संरचना” समाविष्ट छ, जुन ती तीन अध्यायहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ, ठीक त्यसरी नै जसरी तीन स्वर्गदूतहरू पहिलो स्वर्गदूतसँग सम्बन्धित छन्।

मन्नाको त्रिविध चमत्कार खानुपर्ने थियो, र दानिएल अध्याय एक खानासम्बन्धी नै हो। दानिएलले बाबेलको आहारभन्दा दालजन्य आहार रोजेर भोजनसम्बन्धी परीक्षा पार गरे। त्यसपछि उनको रूपका विषयमा परीक्षा गरियो, र उनको रूपले उनको मुखाकृति र बाबेलको भोजन खानेहरूका मुखाकृतिबीच छुट्टिने अवस्था उत्पन्न गर्‍यो। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश त्यो विभाजनको इतिहासमा बाबेलबाट अलग हुने आह्वान हो, जहाँ दुई वर्ग विकसित हुन्छन् र त्यसपछि प्रकट गरिन्छन्। दानिएलका लागि त्यो दोस्रो परीक्षाले नबूकदनेसरको तेस्रो परीक्षातर्फ डोर्‍यायो, जुन अध्याय एकको तेस्रो परीक्षा थियो र अध्याय तीनको सुनौलो मूर्तिको परीक्षाको पूर्वप्रतीक थियो, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले बारम्बार आइतबारको व्यवस्थसँग पहिचान गर्नुहुन्छ, र त्यो तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो। दानिएल अध्याय एक, दानिएलका पहिलो तीन अध्यायहरूको एक प्रयाक्टल हो, र ती तीन अध्यायहरूले प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसमध्ये पहिलो स्वर्गदूत र दानिएलको अध्याय एक दुवै सबै तीन स्वर्गदूतहरू र सबै तीन अध्यायहरूको प्रयाक्टलहरू हुन्।

“उजाड मरुभूमिमा आफ्ना लामो बसाइँका प्रत्येक हप्ता इसाएलीहरूले सब्बाथको पवित्रताको प्रभाव आफ्नो मनमा गहिरोसित पार्न अभिप्रेत एक त्रिविध आश्चर्यकर्म देखे: छैटौँ दिनमा मन्ना दोब्बर मात्रामा झर्‍थ्यो, सातौँ दिनमा कत्ति पनि झर्दैनथ्यो, र सब्बाथका लागि आवश्यक अंश मीठो र शुद्ध अवस्थामै सुरक्षित रहन्थ्यो; तर अरू कुनै समयमा केही बाँकी राखियो भने त्यो प्रयोगका लागि अयोग्य हुन्थ्यो।”

“मन्ना प्रदान गरिएको घटनासँग सम्बन्धित परिस्थितिहरूमा, धेरैले दाबी गरेझैं व्यवस्था सिनैमा दिइएको बेला सबाथ स्थापना गरिएको थिएन भन्ने निर्णायक प्रमाण हामीसँग छ। इसाएलीहरू सिनैमा आइपुग्नुभन्दा पहिले नै उनीहरूले सबाथ आफूहरूका लागि बाध्यकारी छ भन्ने बुझेका थिए। सबाथको तयारीका लागि, जस दिन केही पनि पर्दैनथ्यो, प्रत्येक शुक्रबार मन्नाको दोब्बर भाग सङ्कलन गर्न बाध्य बनाइँदा, विश्रामको दिनको पवित्र स्वरूप निरन्तर उनीहरूमाथि प्रभावपूर्वक छापिएको थियो। अनि जब मानिसहरूमध्ये केही जना सबाथका दिन मन्ना

बटुलन बाहिर गए, तब परमप्रभुले सोध्नुभयो, 'तिमीहरू कहिलेसम्म मेरा आज्ञाहरू र मेरा व्यवस्थाहरू पालन गर्न इन्कार गरिरहनेछौ?'” प्याट्रिआर्व्स एन्ड प्रोफेट्स, 296.

मन्ना बटुलनु र खानु, प्रकाशको पुस्तकको दशौं अध्यायमा यूहन्नाले स्वर्गदूतको हातबाट सानो पुस्तक लिनु (बटुलनु) र त्यसपछि त्यसलाई खानुसँग प्रतीकात्मक रूपमा मेल खान्छ।

अनि म स्वर्गदूतकहाँ गएँ, र उसलाई भनेँ, “मलाई त्यो सानो पुस्तक देऊ।” अनि उसले मलाई भन्यो, “यसलाई लेऊ, र खाइहाल; यसले तेरो पेट तीतो पार्नेछ, तर तेरो मुखमा यो महजस्तै मीठो हुनेछ।” प्रकाश १०:९।

यूहन्नाले पहिले स्वर्गदूतकहाँ गएर माग्नुपर्थ्यो, त्यसपछि उनले त्यो सानो पुस्तक “लिनु” पर्थ्यो, अनि त्यसपछि उनले त्यसलाई “खानु” पर्थ्यो। स्वर्गदूतकहाँ गएर माग्ने कार्यद्वारा यूहन्नाले पहिलो स्वर्गदूतका तीन चरणहरूको प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्, जसको पछि दोस्रो चरण अर्थात् लिनु र तेस्रो चरण अर्थात् खानु आउँछ। मन्ना बटुलनु र/वा खानु, मन्नाका तीन परीक्षामध्ये पहिलो हो, तर यसभित्र ती तीनै मन्ना-परीक्षाहरूको एक प्रयावटल समाविष्ट छ। मन्ना बटुलनु र खानुले यर्मियाको प्रतीकरूप धारण गर्दछ।

तपाईंका वचनहरू भेटिए, र मैले ती खाएँ; अनि तपाईंको वचन मेरो हृदयको आनन्द र हर्ष भयो; किनकि, हे सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वर, म तपाईंको नाउँद्वारा कहलाइएको छु। यर्मिया १५:१६.

त्यस सानो पुस्तकलाई खोजी गरेर त्यसपछि माग्ने यर्मियाले उहाँका “वचनहरू भेट्याए।” मन्ना बटुलिँदा उहाँको वचन भेटाइयो। मन्ना बटुलनु र खानु भनेको इजकिएलको प्रतीक हो, जसले आफूलाई दिइएको पुस्तक खायो; र यसो गर्दा, पुस्तक खान अस्वीकार गर्नु विद्रोही घरानाजस्तै हुनु हो भन्ने कुरा प्रकट हुन्छ।

तर हे मानिसको सन्तान, म तिमीलाई जे भन्दछु, त्यो सुन; त्यस विद्रोही घरानाजस्तै विद्रोही नहोऊ। आफ्नो मुख खोल, र म तिमीलाई जे दिन्छु, त्यो खाऊ। अनि जब मैले हेरेँ, हेर, मेरोतर्फ एउटा हात पठाइयो; र, हेर, त्यसमा एउटा पुस्तकको मुद्रा थियो। अनि उसले त्यसलाई मेरो सामु फैलायो; र त्यो भित्र र बाहिर दुवैतिर लेखिएका थियो; र त्यसमा विलाप, शोक, र हाय लेखिएका थिए। यसबाहेक उहाँले मसँग भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, तिमीले जे भेट्छौ, त्यो खाऊ; यो मुद्रा खाऊ, र गएर इस्राएलको घरानासँग बोल।

यसकारण मैले मेरो मुख खोलें, र उहाँले मलाई त्यो पुस्तकपट्टो खान लगाउनुभयो। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसका पुत्र, तेरो पेटलाई खान दे, र मैले तँलाई दिएको यस पुस्तकपट्टोले तेरा आन्द्राहरू भरिपूर्ण गर। तब मैले त्यो खाएँ; र त्यो मेरो मुखमा मिठासको लागि महझैँ थियो। इजकिएल २:८-३:३।

यदि इजकिएलले त्यो सानो पुस्तक खान इन्कार गरेको भए, उनी विद्रोही घरानाभित्रै पर्थे; र उनले खानुपर्ने “पुस्तक”-को “चर्मपत्र-ग्रन्थ” लाई “विलाप, र शोक, र धिक्कार” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, जसले अन्तिम दिनहरूमा रहेको त्रिविध सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अन्तिम दिनहरूको यो त्रिविध सन्देश प्रकाश अध्याय चौधका तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश हो; र इजकिएलले ती तीन सन्देशहरू प्रस्तुत गर्ने सन्दर्भ इस्लाम र तेस्रो धिक्कारको सन्दर्भ हो। यी तीन सन्देशहरूमा एक अल्फा र एक ओमेगा छन्, र तेस्रो “धिक्कार” हो, जो इस्लामको एक प्रमुख प्रतीक हो; त्यसैले अल्फा ओमेगासँग सहमत हुनुपर्छ, अतः “विलापहरू” ले ९/११ मा सातौँ तुरही र तेस्रो धिक्कारको आगमनसँगै आरम्भ भएका ती विलापहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो क्रमशः बढ्दै गएर अन्ततः अन्तिम सात विपत्तिहरूसम्म पुग्ने थिए। प्रकाश अध्याय एघारको आइतबार व्यवस्था सम्बन्धी “भूकम्प” मा तेस्रो धिक्कार चाँडै आउँछ, र प्रेरणाले हामीलाई सूचित गर्छ कि यशैया अध्याय दशको अधार्मिक आदेश नै त्यो आइतबार व्यवस्था हो। पद “धिक्कार” भन्दै आरम्भ हुन्छ, तिनीहरूमाथि जसले अधार्मिक आदेशहरू बनाउँछन्।

मन्ना खानु तीनवटा परीक्षाहरूमध्ये पहिलो थियो; दोस्रोचाहिँ तयारीको दिनमा भएको “दोब्बर” थियो। अनि तिनीहरू केका लागि तयारी गर्दै थिए? तिनीहरू सबाथको परीक्षाका लागि तयारी गर्दै थिए, जुन तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो।

त्यो तीनगुणी चमत्कार दसवटा परीक्षामध्ये पहिलो अथवा अल्फा परीक्षा पनि थियो। परमेश्वरले पहिलो चरणमा मन्ना दिनुभयो, त्यसपछि दोस्रो चरणमा 'दोब्बर' अंश दिनुभयो, तर तेस्रोमा केही पनि दिनुभएन। तेस्रो परीक्षा पहिलो दुई परीक्षाभन्दा भिन्न छ, किनकि तेस्रो नै निर्णायक परीक्षा हो। ती तीन परीक्षाले पहिलो कादेशतर्फ लैजाने दस-चरणीय परीक्षाप्रक्रियाको अल्फालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

यदि तपाईं विभिन्न धर्मशास्त्रीहरूको अध्ययन गर्नुहुन्छ भने, पहिलो कादेशमै आफ्नो निष्कर्षमा पुग्ने ती दस परीक्षाहरूका धेरै सूचिहरू भेटाउनुहुनेछ। तीमध्ये प्रायः सबैले रातो समुद्रलाई ती दस परीक्षामध्ये एकका रूपमा समावेश गर्छन्; कतिपयले विपत्तिहरूका समयमा रातो समुद्रअधिका ऐतिहासिक मार्गचिन्हहरूलाई पनि समावेश गर्छन्। तिनीहरू सबै गलत छन्।

पहिलो परीक्षा मन्ना हो। पावलले लाल समुद्र पार गर्नु बप्तिस्मा थियो भनेर चिनाउँछन्।

अतएव, हे भाइहो, म यो चाहन्छु कि तिमीहरू यस कुरामा अज्ञानी रहो कि हाम्रा सबै पितृहरू बादलमुनि थिए, र सबै समुद्र पार गए; अनि सबैले बादलमा र समुद्रमा मोशाप्रति बप्तिस्मा लिए। १ कोरिन्थी १०:१, २।

मोशाले येशूको प्रतिरूप दिन्छन्, र येशूको बप्तिस्माले स्वभावतः त्रिविध भएको एक परीक्षात्मक प्रक्रियालाई संकेत गर्दछ, जुन भोजन-इच्छाको परीक्षाबाट सुरु हुँदै त्यसैलाई विशेष रूपमा जोड दिन्छ। क्रूसलाई मिश्रदेशको निस्तार-चाडद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो। जब तिनीहरू लाल समुद्रको पारिपट्टि निस्किए, ख्रीष्ट पहिलो फलको भेटीको रूपमा पुनर्जीवित हुनुभयो। जब उहाँ यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेवालाको हातबाट जलीय चिहानबाट बाहिर आउनुभयो, ख्रीष्टले (पहिलो फलको भेटीले) चालीस-दिने परीक्षात्मक प्रक्रिया आरम्भ गर्नुभयो। उहाँको बप्तिस्माद्वारा प्रतिरूपित भएझैं जब उहाँ पुनर्जीवित हुनुभयो, त्यसपछि चालीस दिनसम्म ख्रीष्टले चेलाहरूसँग आमनेसामने सम्पर्क गर्नुभयो। परीक्षात्मक प्रक्रिया लाल समुद्र पार गरेपछि आरम्भ हुन्छ, ठीक त्यसरी नै जसरी ख्रीष्ट पानीबाट बाहिर निस्कनासाथ आत्माद्वारा उजाडस्थानतर्फ लगिनुभयो।

ख्रीष्टका लागि पहिलो परीक्षा भोकको थियो, किनकि स्वर्गको रोटीले आफ्नो अभिषिक्त कार्य ठीक त्यहीँबाट आरम्भ गर्नुभयो जहाँ आदम पतित भएका थिए। लाल समुद्रपछिको पहिलो परीक्षा तीनगुणी मन्नाको परीक्षा हो, जसले स्वर्गको रोटीमाथि भएको तीनगुणी परीक्षालाई प्रतिरूपित गर्दछ। ख्रीष्टको परीक्षा उहाँ पानीबाट बाहिर निस्कनुभएपछि आरम्भ भयो, त्यसैले ती दस परीक्षाहरू पनि उनीहरू पानीबाट बाहिर निस्के 'पछि' नै आरम्भ हुनुपर्छ। त्यसपछि ख्रीष्टले भोकको सन्दर्भभित्र स्थापित तीनगुणी परीक्षाको सामना गर्नुभयो, जसरी प्राचीन इस्राएललाई आत्माको मिश्रदेशबाट निकालेर मरुभूमिमा ल्याएपछि आरम्भ भएको मन्नाको तीनगुणी परीक्षाले त्यसको प्रतिरूप दिएको थियो।

कादेशमा पराकाष्ठामा पुग्ने ती दस परीक्षाहरूले कुन-कुन विद्रोहहरूलाई जनाउँछन् भन्ने विषयमा अनुमान गर्ने अन्य सूचीहरूले हारूनको सुनौलो बाछाको विद्रोहलाई ती दस परीक्षामध्येको एक भनेर ठान्छन्, तर तिनीहरू गलत छन्।

सुनको बाछाको उक्साहटले दुईवटा परीक्षाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो सुनको बाछाको प्रतीकवादको एक अनिवार्य तत्त्व हो। जब मानिसहरूले परमेश्वरले देख्नुहुनेछैन भनी ठाने, त्यसबेला प्रकट भएको मूर्तिपूजापछि मोशाको पुनरागमन भयो। त्यसपछि मानिसहरूले मोशाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परमेश्वरको पूर्ण दृष्टिको अगाडि नै मूर्तिपूजकहरूका रूपमा रहिरहने छनोट गरे।

दुई तहमा तीव्र बन्दै गएको विद्रोहमा हामी कुलहरूमा एक भविष्यसूचक विभाजन देख्छौं, जब लेवीको कुललाई विशेष रूपमा पवित्रस्थानको सेवाकार्यमा नियुक्त गरियो; किनकि त्यस विद्रोहअघिसम्म पवित्रस्थानको कार्य प्रत्येक कुलका जेठा सन्तानद्वारा सम्पन्न गरिनु पर्ने थियो। अब उपरान्त त्यस्तो हुने थिएन। अब विश्वासी लेवी कुलले मन्दिरको संरक्षण र सेवकाइ कायम राख्नेथियो। 'दुई' मा "विभाजन" वा पृथकीकरण सुनको बाछाको भविष्यसूचक विशेषताको एक तत्त्व हो।

हारूनको विद्रोहले इस्राएलको उत्तरी राज्यका प्रथम राजा यारोबामको विद्रोहको पूर्वछाया दियो। यारोबामले सुनका बाछाहरूलाई 'दोहो-न्याउँछ', एउटा बेतेलमा र एउटा दानमा स्थापना गर्दै। हारून र यारोबामले समानान्तर इतिहासहरूलाई प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्, जुन पशुको मूर्तिको गठनको इतिहास हो। पशुको मूर्तिको इतिहास दुई अवधिहरूमा पूरा हुन्छ, जो संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाद्वारा विभाजित छन्। पशुको मूर्ति कलीसिया र राज्यको संयोगको प्रतीक हो, जो पहिले संयुक्त राज्य अमेरिकामा, र त्यसपछि संसारमा स्थापित गरिन्छ।

पशुको प्रतिमाका प्रतीकहरूसँग सधैं एउटा विभाजन सम्बन्धित हुन्छ। हारूनको सन्दर्भमा यो लेवीहरूको पृथकीकरण थियो; यारोबामको सन्दर्भमा यो बाह्र गोत्रहरूलाई दुई दक्षिणी र दस उत्तरी गोत्रहरूमा विभाजन गर्नु थियो।

प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाले मण्डली र राज्यबीचको त्यस सम्बन्धको प्रतीकलाई "पशुको मूर्ति" भनी सम्बोधन गरेका छन्। हारून र यारोबामका सुनका बाछाहरू पशुको मूर्तिहरू थिए, र ती जस पशुको मूर्तिहरू थिए, त्यो बाबेल हो, किनकि बाइबलको अगमवाणीको पहिलो राज्यलाई दानिएल अध्याय दुईमा "सुन" को टाउकोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पशुको मूर्तिले दुईवटा परीक्षाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि परीक्षा पहिले पृथ्वीको पशु—संयुक्त राज्य अमेरिका—माथि ल्याइन्छ, त्यसपछि प्रकाशको अध्याय तेह्रमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले संसारलाई पशुको निम्ति एउटा मूर्ति खडा गर्न बाध्य पार्दछ। पहिलो परीक्षा संयुक्त राज्य अमेरिका हो, त्यसपछि संसार।

"जब धार्मिक स्वतन्त्रताको भूमि अमेरिका अन्तःकरणमाथि दबाव दिँदै र मानिसहरूलाई झूटा शबाथलाई आदर गर्न बाध्य पार्दै पापतन्त्रसँग एक हुनेछ, तब पृथ्वीका प्रत्येक देशका मानिसहरूलाई त्यसको उदाहरण पछ्याउन डोर्‍याइनेछ।" Testimonies, volume 6, 18.

"विदेशी राष्ट्रहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको उदाहरण पछ्याउनेछन्। यद्यपि उसले अगुवाइ गर्छ, तैपनि यही संकट संसारका सबै भागहरूमा रहेका हाम्रा मानिसहरूमाथि आउनेछ।" Testimonies, volume 6, 395.

सुनौलो बाछोको विद्रोह द्वैध स्वरूपको छ र यसले पहिलो कादेशमा हुने दशौँ तथा अन्तिम परीक्षातर्फ डोर्‍याउने पहिलो नौ परीक्षामध्ये दुईवटालाई चिन्हित गर्दछ। जब हारून र यारोबामका विद्रोहहरूलाई "line upon line" एकसाथ ल्याइन्छ, तब हारून—जसले मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्ने प्रधानपूजारी हुन्—र यारोबाम—जसले राज्यको प्रतिनिधित्व गर्ने इस्राएलका राजा हुन्—भेटिन्छन्। यी दुई रेखाहरू एकसाथ हुँदा तिनले मण्डली-राज्य संयोजनको प्रतीक प्रस्तुत गर्छन्। यारोबामका दुई वेदीहरू बेतेलमा (अर्थात् मण्डली) र दानमा (अर्थात् न्याय) स्थापना गरिएका थिए, र तिनीहरूले मिलेर मण्डली र राज्यको संयोजनको प्रतिनिधित्व गर्दछन्। यी बुँदाहरू स्थापित भएपछि, अब हामी ती दश परीक्षाहरूको पहिचान गर्न प्रारम्भ गर्नेछौं।

दश परीक्षाहरू विश्रामदिनको विश्राम (हिब्रू ३-४) को सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएका छन्। तिनीहरू मन्नाको त्रिविध चमत्कार र विश्रामदिनसम्बन्धी त्यसको शिक्षाबाट आरम्भ हुन्छन्, र दशौँ परीक्षा, पहिलो कादेशमा पुगेर समाप्त हुन्छन्। त्यो पहिलो कादेश नै "धर्मशास्त्रहरूमा उल्लिखित उत्तेजनाको दिन" हो, र पावलले अन्तिम विद्रोहलाई विश्रामदिनको परीक्षाको सन्दर्भमा राख्छन्। अल्फा परीक्षा विश्रामदिन थियो, जसको प्रतीक मन्ना थियो, र पहिलो कादेशको दशौँ तथा ओमेगा परीक्षा पनि विश्रामको विश्राम नै थियो। अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्त्यलाई आरम्भसँगै प्रतिनिधित्व गर्छन्।

यसकारण (पवित्र आत्माले भन्नुभएझैं, "आज यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्नु भन्ने, आफ्नो हृदय कठोर नपार; त्यस विद्रोहमा जस्तै, उजाडस्थानको परीक्षाको दिनमा जस्तै: जहाँ तिमीहरूका पितापुर्खाहरूले मलाई परीक्षा गरे, मलाई जाँचे, र चालीस वर्षसम्म मेरा कामहरू देखे। यसकारण म त्यस पुस्तासँग रिसाउँ, र भर्ने, 'तिनीहरू सधैं आफ्नो हृदयमा भड्किरहन्छन्; र तिनीहरूले मेरा मार्गहरू जान्दैनन्।' यसकारण मैले आफ्नो क्रोधमा शपथ खाँँ, 'तिनीहरू मेरो विश्राममा प्रवेश गर्नेछैनन्।'")

होशियार रहो, हे भाइयों, कहीं तुममें से किसी में अविश्वास का दुष्ट हृदय न हो, जो जीवते परमेश्वर से दूर हो जाए। परन्तु जब तक “आज” कहा जाता है, तब तक प्रतिदिन एक-दूसरे को समझाते रहो, कहीं ऐसा न हो कि तुममें से कोई पाप के छल से कठोर हो जाए। क्योंकि हम मसीह के सहभागी ठहरे हैं, यदि हम अपने भरोसे के आरम्भ को अन्त तक दृढ़ता से स्थिर बनाए रखें;

यसरी भनिएको छ, “आज यदि तिमीहरू उहाँको स्वर सुन्यौ भने, विद्रोहमा जस्तै आफ्ना हृदय कठोर नबनाओ।” किनकि कतिपयले सुनेपछि विद्रोह गरे; तर मोशाद्वारा मिश्रदेशबाट निस्केर आएका सबैले त्यसो गरेका थिएनन्। तर उहाँ चालीस वर्षसम्म कससँग रुष्ट हुनुहुन्थ्यो? के तिनीहरूसँग होइन, जसले पाप गरेका थिए, र जसका लासहरू उजाडस्थानमा ढले? अनि उहाँले कसलाई शपथ गर्नुभयो कि तिनीहरू उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्नेछैनन्? के अविश्वास गर्नेहरूलाई होइन? यसरी हामी देख्छौं कि तिनीहरू अविश्वासको कारण प्रवेश गर्न सकेनन्।

यसकारण, उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्ने प्रतिज्ञा हामीकहाँ बाँकी रहँदा कतै तिमीहरूमध्ये कोही त्यसबाट वञ्चित भएको देखिन नपरोस् भनेर हामी डराऔं। किनकि सुसमाचार तिनीहरूलाई जस्तै हामीलाई पनि प्रचार गरियो; तर सुनेका मानिसहरूमा विश्वाससँग नमिसिएको हुनाले प्रचार गरिएको वचनले तिनीहरूलाई कुनै लाभ पुऱ्याएन।

किनकि हामी जसले विश्वास गरेका छौं, हामी विश्राममा प्रवेश गर्छौं; जसरी उहाँले भन्नुभएको छ, “मैले मेरो क्रोधमा शपथ खाएँ, यदि तिनीहरू मेरो विश्राममा प्रवेश गर्नेछन् भने,” यद्यपि सृष्टिको जग बसालिनुभन्दा अघिदेखि नै ती कार्यहरू सम्पन्न भइसकेका थिए। किनकि उहाँले कतै सातौं दिनको विषयमा यसरी भन्नुभएको छ, “अनि परमेश्वरले आफ्नो सबै कामबाट सातौं दिन विश्राम गर्नुभयो।” अनि यस स्थानमा फेरि, “यदि तिनीहरू मेरो विश्राममा प्रवेश गर्नेछन् भने।”

यसकारण यो अवशेष रहन्छ कि कतिपयले त्यसमा प्रवेश गर्नेपछि; र जसलाई पहिले यो सुसमाचार सुनाइएको थियो, तिनीहरूले अविश्वासको कारण प्रवेश गरेनन्। फेरि, उहाँले एउटा निश्चित दिन ठहराउनुहुन्छ, “आज,” भनेर दाऊदमा, यति लामो समयपछि; जसरी भनिएको छ, “आज यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्यौ भने, आफ्ना हृदयहरू कठोर नपार।”

किनकि यदि येशूले तिनीहरूलाई विश्राम दिनुभएको भए, त्यसपछि उहाँले अर्को दिनको विषयमा बोल्नुहुने थिएन।

यसकारण परमेश्वरका जनहरूका लागि अझै एक विश्राम बाँकी छ। किनकि जो उहाँको विश्राममा प्रवेश गरेको छ, त्यसले पनि आफ्ना कामहरूबाट विश्राम गरेको छ, जसरी परमेश्वरले आफ्ना कामहरूबाट गर्नुभयो। यसैले हामी त्यस विश्राममा प्रवेश गर्न परिश्रम गरौं, ताकि कसैले पनि अविश्वासको त्यही उदाहरण पछ्याएर नलडोस्। हिब्रू 3:8-4:11.

“उत्तेजनाको दिन” मा यहोशू र कालेबको सन्देश अस्वीकार गरियो। यो अंश त्यस वर्गमा आधारित छ, जसले आफूहरूले सुनेको सन्देशमाथि अविश्वास गरेको कारण प्रवेश गर्नेछैन। त्यस सन्देशलाई “विश्राम” द्वारा प्रतीकित गरिएको छ।

“जो प्रभुलाई विश्वासयोग्य, हार्दिक, प्रेमपूर्ण सेवा दिन अनिच्छुक छन्, तिनीहरूले न यस जीवनमा न आउने जीवनमा आत्मिक विश्राम पाउनेछन्। ‘यसकारण परमेश्वरका जनहरूका लागि एउटा विश्राम बाँकी नै रहन्छ।... यसकारण हामी त्यस विश्राममा प्रवेश गर्न परिश्रम गरौं, नत्र कसैले अविश्वासको त्यही उदाहरण पछ्याएर असफल नहोस्।’ यहाँ उल्लेख गरिएको विश्राम अनुग्रहको विश्राम हो, जुन तोकिएको निर्देशनको पालनद्वारा प्राप्त हुन्छ। ‘लगनशीलतापूर्वक परिश्रम गर।’” Pacific Union Recorder, November 7, 1901.

“विश्राम” भनेको यहोशू र कालेबको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश हो। पावलले सातौं-दिनको शबाथसँग सम्बन्धित सत्यहरूलाई “विश्राम” को सन्देशको प्रतीकका रूपमा प्रयोग गर्छन्, जुन सन्देश मरुभूमिमा मर्नका लागि

ठहराइएकाहरूले अस्वीकार गरेका थिए।

“आज, यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्नेछौ” भन्ने अभिव्यक्ति प्रकाशको पुस्तकमा आत्माको स्वर सुन्ने जो कोही मानिसमाथि दिइएको जोडसँग उही हो; अर्थात् आत्माको स्वर सुन्नु भनेको आत्माको सन्देश सुन्नु हो, जुन पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो, र जुन “विश्राम” को सन्देश हो। कादेशमा त्यो स्वर सुनियो, र विद्रोहीहरूले तिनीहरूलाई मिश्र फर्काउनका लागि एक नयाँ अगुवा चुने। यस उत्तेजनाको इतिहास भजनसंग्रह 95 मा र पावलद्वारा हिब्रूहरूमा सम्बोधन गरिएको छ। यस इतिहासले प्राचीन इस्राएलको दशौँ परीक्षामा भएको असफलतालाई पहिचान गराउँछ। ती दस परीक्षाहरूको अल्फा-परीक्षा मन्नाको त्रिविध चमत्कारबाट आरम्भ भयो, जसले तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश, परमेश्वरको व्यवस्था, शबाथको विश्राम, स्वर्गको रोटी, आज्ञापालन र न्यायको प्रतिनिधित्व गथ्यो—र ती दस परीक्षाहरूमध्ये अन्तिमचाहिँ “विश्राम” को परीक्षा थियो। सिस्टर ह्याइटले भन्नुभएझैं, अनुग्रहको “विश्राम” पछिल्लो वर्षाको प्रतीक हो। कादेश “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” प्रस्तुत गरिने पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई स्वीकार गर्ने वा अस्वीकार गर्ने परीक्षाको प्रतीक हो।

पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, “विश्राम” भनेको पवित्र आत्माको उण्डेलाइ हो, जसलाई पछिल्लो वर्षाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “विश्राम” सातौँ-दिनको शबाथ पनि हो, त्यही मुहर जो पछिल्लो वर्षाको अवधिमा विश्वासयोग्यहरूमाथि राखिन्छ। “विश्राम” त्यो अनुग्रह पनि हो, जसले एक लाख चवालीस हजारलाई प्रदान गरिएको शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब तिनीहरूका पापहरू सदाका लागि मेटाइन्छन्। त्यो अनुग्रह केवल पवित्रीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्ने प्रदान गरिएको शक्ति मात्र होइन, तर पश्चात्तापी आत्माका पापहरू हटाउन जब ख्रीष्टको रगत प्रयोग गरिन्छ, तब धर्मी ठहराउने अनुग्रह पनि हो। अनुग्रहको “विश्राम” ख्रीष्टको धार्मिकताको सन्देश हो—त्यस्तो धार्मिकता, जसले पाप नगरी बाँच्नका लागि अनुग्रह (शक्ति) प्रदान गर्दछ, र त्यही अनुग्रह जसले एक जना लाओडिकीलाई फिलाडेल्फियालीमा रूपान्तरित गर्दछ। धर्मी ठहराउने अनुग्रहद्वारा एकपटक रूपान्तरित भएपछि, पूर्व लाओडिकी, फिलाडेल्फियालीको रूपमा, अनुग्रहको शक्तिद्वारा महिमीकरणतर्फ लैजाने पवित्रीकृत मार्गमा हिँड्छ। “विश्राम” तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जसलाई “सत्यतामा विश्वासद्वारा धर्मी ठहराइ” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यस्तो भएकोले, कादेशले 1888 तर्फ संकेत गर्‍यो।

पहिलो कादेशले “विश्राम” को सन्देशलाई पहिचान गराउँछ, जुन “सुसमाचार” को सन्देश हो। अनन्त सुसमाचार भनेको ‘ख्रीष्टको त्यो कार्य हो जसद्वारा उहाँले त्रिविध परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ गर्नुहुन्छ, जसले उपासकहरूको दुई वर्गलाई विकास गराउँछ र त्यसपछि प्रकट गराउँछ।’ पहिलो कादेशमा “विश्राम” सम्बन्धी अनन्त सुसमाचारको सन्देशले अनन्त सुसमाचारको त्रिविध सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो पवित्र आत्माको त्रिविध कार्यद्वारा शासित छ, जसले पाप, धार्मिकता र न्यायबारे दोषी ठहराउँछ। ती तीन चरणहरू मन्नाको परीक्षामा भएका उही तीन परीक्षा-चरणहरू हुन्!

दस परीक्षाहरू एक त्रिविध परीक्षात्मक प्रक्रियाबाट आरम्भ हुन्छन्, जसले परमेश्वरको व्यवस्था, सब्बाथ, तथा परमेश्वरको सन्देश खानु र पचाउनु सम्बन्धी मानवजातिको जिम्मेवारीलाई जोड दिन्छ। दस परीक्षामध्ये पहिलो परीक्षा त्रिविध थियो, जसरी दशौँ पनि थियो। पहिलो परीक्षाले सातौँ-दिनको सब्बाथलाई उच्च पादँ स्वर्गको रोटीको प्रतीकका रूपमा मन्नाको प्रयोग गर्दछ। अन्तिम परीक्षाले “विश्राम” लाई पछिल्लो वर्षाको अन्तिम परीक्षात्मक प्रक्रियाको प्रतीकका रूपमा प्रयोग गर्दछ, जुन आइतबारको व्यवस्थामा पुगेर परिपूर्ण हुन्छ, जहाँ स्वर्गको रोटीको प्रतिनिधित्व गर्नेहरूलाई सब्बाथको ध्वजाका रूपमा उच्च उठाइन्छ।

दस परीक्षाहरूको आरम्भले, जसरी दस परीक्षाहरूको अन्त्यले गर्छ, विश्रामदिनलाई, र विश्रामदिनसँग सम्बन्धित सुसमाचारको सन्देशलाई—जो तेस्रो स्वर्गदूतको अनन्त सुसमाचार हो—जोड दिन्छ। पहिलो कादेश दस परीक्षाहरूको ओमेगा हो, त्यसैले दस परीक्षाहरूको अल्फामा पनि उही विशेषताहरू हुनुपर्छ। कादेशले 1863 साललाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जब प्रभुले आफ्नो काम समाप्त गरी आफ्ना मानिसहरूलाई घर लैजान चाहनुभएको थियो, तर प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश विलम्बित भयो।

“निम्नलिखित धर्मशास्त्रीय पदहरू पढेर, हामी परमेश्वरले प्राचीन इस्राएललाई कसरी हेर्नुहुन्थ्यो भन्ने कुरा देख्नेछौं:

“‘किनभने परमप्रभुले याकूबलाई आफ्ना लागि चुन्नुभएको छ, र इस्राएललाई आफ्नो विशेष सम्पत्तिको रूपमा।’
भजनसंग्रह 135:4।”

“‘किनकि तँ परमप्रभु तेरा परमेश्वरको निम्ति एक पवित्र जाति होस्, र पृथ्वीमाथिका सबै जातिहरूभन्दा माथि, उहाँको आफ्नै विशेष प्रजा हुनलाई परमप्रभुले तँलाई चुन्नुभएको छ।’ व्यवस्था 14:2।”

“‘किनकि तँ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका निम्ति एक पवित्र जाति हो; पृथ्वीको सतहमाथि भएका सबै जातिहरूभन्दा माथि, आफ्नै लागि एक विशेष जाति हुन परमप्रभु तेरा परमेश्वरले तँलाई चुन्नुभएको छ। तिमीहरू अरू कुनै जातिभन्दा संख्यामा धेरै भएकाले परमप्रभुले तिमीहरूमाथि आफ्नो प्रेम राख्नुभएन, न त तिमीहरूलाई चुन्नुभयो; किनकि तिमीहरू सबै जातिहरूमध्ये सबैभन्दा थोरै थियौ।’ व्यवस्था 7:6, 7.”

“‘यहाँ यसबाट कसरी थाहा हुनेछ कि म र तपाईंका प्रजाले तपाईंको दृष्टिमा अनुग्रह पाएका छौं? के यसैबाट होइन कि तपाईं हामीसँग जानुहुन्छ? यसरी म र तपाईंका प्रजा पृथ्वीको सतहमा भएका सबै मानिसहरूबाट अलग ठहरिनेछौं।’ प्रस्थान 33:16।”

“प्राचीन इस्राएलले कति पटक विद्रोह गर्‍यो, र तिनीहरूलाई कति पटक न्यायिक दण्डहरू भेटे, र हजारौं मारिए, किनकि तिनीहरूले आफूलाई चुन्नुहुने परमेश्वरका आज्ञाहरूमा ध्यान दिएनन्! यी अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका इस्राएल संसारसँग मिसिन र परमेश्वरका चुनिएका प्रजा भएको सबै चिह्न गुमाउन निरन्तर खतरामा छन्। तीतस 2:13–15 फेरि पढ। यहाँ हामी अन्तिम दिनहरूसम्म ल्याइएका छौं, जब परमेश्वर आफ्ना निम्ति एउटा विशेष प्रजालाई शुद्ध पारिरहनुभएको छ। के हामीले पनि प्राचीन इस्राएललेझैं उहाँलाई क्रोधित तुल्याउनेछौं? के उहाँबाट विमुख भई, संसारसँग मिसिएर, र वरिपरिका जातिहरूका घृणित प्रथाहरूको पछि लागेर हामी उहाँको क्रोध आफूमाथि ल्याउनेछौं?” टेस्टिमोनिज, खण्ड 1, 282, 283.

बहिनी ह्वाइटले सोधिन्छन्, “के हामी प्राचीन इस्राएलले गरेझैं उहाँलाई क्रोधित तुल्याउनेछौं?” हामी संसारसँग मिसिएर उहाँलाई क्रोधित तुल्याउँछौं; संसारको प्रतीक मिश्र हो, ठीक त्यही स्थान जहाँ कादेशका विद्रोहीहरूले आफूहरूलाई फर्काएर लैजानका लागि एक अगुवाको खोजी गरेका थिए। सन् १८६३ मा मिश्रतर्फ फर्कने चाहना र नयाँ अगुवा छान्ने कार्यलाई प्रेरणाद्वारा संसारसँग सम्बन्धित हुन चाहने अभिलाषाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

हामी अहिले विचार गरिरहेका अंशभन्दा पहिले प्राचीन इस्राएल विश्राममा प्रवेश नगरेको विषयमा सिस्टर ह्वाइटको टिप्पणी आएको थियो। तिनीहरूको निरन्तर विद्रोहको सन्दर्भमा, उहाँले ती पदहरू प्रस्तुत गर्नुभयो जसले परमेश्वरले आफ्नी दुलहीसँग कसरी सम्बन्ध राख्न चाहनुहुन्थ्यो, तर उहाँकी दुलहीले अस्वीकार गरिन् भन्ने कुरा देखाउँछन्। निम्न अंशले हामीले भर्खर पढेको कुरातर्फ लैजान्छ।

उनले अभिलेखबद्ध गरेको उक्त अंशमा लेखिएको छ, “परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई केवल उहाँमाथि मात्र भरोसा राख्न आवश्यक ठहराउनुभयो। उहाँको सेवा नगर्नेहरूबाट तिनीहरूले सहायता प्राप्त गरून् भन्ने उहाँको इच्छा थिएन।” सन् 1863 मा, लाओदिकीया मिलेराइट एड्भेन्टवादले अमेरिकी इतिहासको सबैभन्दा घातक युद्धमा आफ्ना युवाहरूलाई जबरजस्ती सैनिक सेवामा भर्ती गरिनुबाट रोक्ने आफ्नो प्रयत्नमा सहयोग प्राप्त गर्न संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारसँग गठबन्धन गर्‍यो।

“यहाँ हामी ती चेतावनीहरू पढ्छौं जुन परमेश्वरले प्राचीन इस्राएललाई दिनुभएको थियो। उहाँको शुभ-इच्छा यो थिएन कि तिनीहरू यति लामो समयसम्म उजाड-स्थानमा भौँतारिँदै रहून्; यदि तिनीहरूले समर्पण गरेका भए र उहाँद्वारा अगुवाई गरिनुमा प्रेम गरेका भए, उहाँले तिनीहरूलाई तुरुन्तै प्रतिज्ञा गरिएको देशमा पुर्‍याउनुहुनेथ्यो; तर तिनीहरूले मरुभूमिमा उहाँलाई बारम्बार शोकित तुल्याएकाले, उहाँले आफ्नो क्रोधमा शपथ खानुभयो कि उहाँलाई पूर्ण रूपमा पछ्याउने दुई जनाबाहेक तिनीहरू उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्नेछैनन्। परमेश्वरले आफ्ना

मानिसहरूले केवल उहाँमाथि मात्र भरोसा राख्नु भनी अपेक्षा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूले उहाँको सेवा नगर्नेहरूबाट सहायता पाउनु भन्ने चाहनु भएन।”

“कृपया एज्रा ४:१-५ पढ्नुहोस्: ‘जब यहूदा र बेन्यामीनका विरोधीहरूले निर्वासनबाट फर्केका सन्तानहरूले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति मन्दिर बनाउँदैछन् भन्ने सुने, तब तिनीहरू जरुब्बाबेलकहाँ र पितृकुलका प्रधानहरूकहाँ आए र तिनीहरूलाई भने, हामीलाई पनि तिमीहरूसँगै निर्माण गर्न देऊ; किनकि हामी पनि तिमीहरूझैँ तिमीहरूका परमेश्वरलाई खोज्दछौँ; अनि अशूरका राजा एसर्हदोनका दिनदेखि, जसले हामीलाई यहाँ ल्यायो, हामी उहाँलाई बलि चढाउँदै आएका छौँ। तर जरुब्बाबेल, येशूआ, र इस्राएलका पितृकुलका बाँकी प्रधानहरूले तिनीहरूलाई भने, हाम्रा परमेश्वरको लागि भवन निर्माण गर्ने कुरामा तिमीहरूको हामीसँग कुनै भाग छैन; तर हामी आफैँ मिलेर इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति निर्माण गर्नेछौँ, जसरी फारसका राजा कोरेशले हामीलाई आज्ञा दिएका छन्। तब त्यस देशका मानिसहरूले यहूदाका मानिसहरूका हात कमजोर पारे, र निर्माणकार्यमा तिनीहरूलाई दुःख दिए, अनि तिनीहरूको अभिप्राय विफल पार्न तिनीहरूका विरुद्ध सल्लाहकारहरू भाडामा लगाए।”

“एज्रा ४:२१-२३: ‘त्यसपछि मैले त्यहाँ अहवा नदीको किनारमा उपवासको घोषणा गरेँ, ताकि हामी आफ्ना परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याऔँ, र उहाँबाट हाम्रो लागि, हाम्रा साना बालबालिकाका लागि, तथा हाम्रो सबै सम्पत्तिका लागि सही मार्ग खोजाऔँ। किनकि बाटोमा शत्रुको विरुद्ध हामीलाई सहायता गर्न राजा समक्ष सिपाहीहरू र घोडचढीहरूको एक दल माग्न मलाई लाज लाग्यो; यसकारण कि हामीले राजासँग यसो भनेका थियौँ, “हाम्रा परमेश्वरको हात उहाँलाई खोज्ने सबैमाथि भलाइको निम्ति रहन्छ; तर उहाँलाई त्याग्ने सबैमाथि उहाँको शक्ति र उहाँको क्रोध रहन्छ।” यसकारण हामीले उपवास बस्यौँ र यस विषयमा आफ्ना परमेश्वरसँग बिन्ती गर्यौँ; अनि उहाँले हाम्रो प्रार्थना सुनिदिनुभयो।”

“अगमवक्ता र यी पितृपुरुषहरूले देशका मानिसहरूलाई साँचो परमेश्वरका उपासकका रूपमा मानेनन्, र यद्यपि तिनीहरूले मित्रताको दाबी गरे र तिनीहरूलाई सहायता गर्न चाहना प्रकट गरे, उहाँको उपासनासित सम्बन्धित कुनै पनि कुरामा तिनीहरूसँग एकताबद्ध हुन तिनीहरूले साहस गरेनन्। परमेश्वरको मन्दिर निर्माण गर्न र उहाँको उपासनालाई पुनर्स्थापित गर्न यरूशलेम जाँदा, बाटोमा सहयोग मिलोस् भनेर तिनीहरूले राजासँग सहायता मागेनन्, तर उपवास र प्रार्थनाद्वारा सहायताका लागि प्रभुलाई खोजे। तिनीहरूले विश्वास गर्थे कि परमेश्वरले उहाँको सेवा गर्ने आफ्नो प्रयत्नमा लागेका आफ्ना सेवकहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ र तिनीहरूलाई समृद्ध तुल्याउनुहुनेछ। सबै कुराका सृष्टिकर्तालाई आफ्नो उपासना स्थापित गर्न आफ्ना शत्रुहरूको सहायता आवश्यक पर्दैन। उहाँले दुष्टताको बलिदान माग्नुहुन्न, न त प्रभुको सामु अन्य देवताहरू राख्नेहरूको भेटी नै स्वीकार गर्नुहुन्छ।”

“हामी प्रायः यस्तो टिप्पणी सुन्छौँ: ‘तिमीहरू अत्यन्तै पृथक्तावादी छौ।’ एक समुदायको रूपमा हामी आत्माहरूलाई बचाउन, वा तिनीहरूलाई सत्यतर्फ डोर्‍याउन, कुनै पनि बलिदान गर्न तयार हुनेथियौँ। तर तिनीहरूसँग एक हुन, तिनीहरूले प्रेम गर्ने कुराहरूलाई प्रेम गर्न, र संसारसँग मित्रता राख्न, हामी साहस गर्न सक्दैनौँ; किनकि त्यसो गर्दा हामी परमेश्वरसँग वैरमा पर्नेथियौँ।” Testimonies, volume 1, 281, 282.

सिस्टर ह्वाइटले, कादेशको विद्रोहसम्बन्धी आफ्नो टिप्पणीसँग सम्बन्धित गर्दै, यसो भन्छिन्, “समस्त वस्तुहरूका सृष्टिकर्तालाई आफ्नो आराधना स्थापित गर्न आफ्ना शत्रुहरूको सहायता आवश्यक पर्दैन। उहाँ दुष्टताको बलिदान माग्नुहुन्न, न त प्रभुको अघि अन्य देवताहरू राख्नेहरूको भेटी स्वीकार गर्नुहुन्छ।” १८६३ मा, लाओदिकीय मिलेराइट एङ्गेन्टवादको आन्दोलन एउटा मण्डली बन्यो र त्यस शक्तिसँग गठबन्धन गर्‍यो, जसले राष्ट्रमाथि र त्यसपछि संसारमाथि आइतबारको उपासना लागू गराउने थियो।

अर्को लेखमा, हामी १८६३ मा योगदान पुर्‍याउने भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूको हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौँ, जुन १८४४ देखि १८६३ सम्मको भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधिको शिखरबिन्दु हो।

जे भइसकेको छ, त्यही फेरि हुनेछ; र जे गरिन्छ, त्यही फेरि गरिनेछ; र सूर्यको मुनि कुनै नयाँ कुरा छैन। के यस्ता कुनै कुरा छन्, जसको विषयमा यसो भन्न सकियोस्, “हेर, यो नयाँ हो”? त्यो त प्राचीन कालदेखि नै भइसकेको थियो, जो हामीभन्दा अघिदेखि नै थियो। म जान्दछु कि परमेश्वरले जे केही गर्नुहुन्छ, त्यो सदाको निम्ति रहिरहन्छ; त्यसमा केही थप्न सकिँदैन, न त त्यसबाट केही घटाउन सकिन्छ; र परमेश्वरले यो यसरी गर्नुहुन्छ कि मानिसहरूले उहाँको सामु डर मानून्। जे भइसकेको छ, त्यो अहिले पनि छ; र जे हुन लागिएको छ, त्यो पहिल्यै भइसकेको छ; र परमेश्वर बितिसकेको कुरालाई फेरि खोजी गर्नुहुन्छ। उपदेशक 1:9, 10; 3:14, 15।